

Indstillingen under Nr. 6 angaar Andragendet under Nr. 11. Udvalget har her delt sig i et Flertal og et Mindretal, idet Mindretallet har ment, at der ikke var Anledning til angaaende bemeldte Andragende at gøre nogenfømhelst Indstilling. Svad der har foranlediget Flertallet til at gøre Indstilling, er den Omstændighed, at Andragendet tidligere har været undergivet Behandling ad Andragendeveien, men paa Grund af utilstrækkelige Oplysninger vilde man den Gang ingen Indstilling gjøre. Nu er Forholdet imidlertid det, at Vedkommende er ude af Stand til at skaffe de Oplysninger, hvorpaa han støtter sit Andragende, idet han nemlig er erklæret umyndig og ikke kan formaa sin Børge til at yde ham Bistand til at rekvirere Udskrifter af Retsprotokollerne, ved hvilke han vilde bevise Berettigelsen af sin Klage. Udvalget er som Følge deraf ude af Stand til at kunne have nogen begrundet Mening om, hvor vidt Andragerens Beslagelser virkelig ere berettigede eller ikke. Man maa jo erkjende, at Andrageren, saaledes som hans Stilling er, er ude af Stand til at kunne forelægge Udvalget de fornødne Oplysninger. Udvalget har derfor ment, at Sagen burde henvises til Justitsministeriets Undersøgelse. Efter at Udvalget havde endt sine Arbejder, og Betænkningen var skreven, er der fremkommet et Andragende fra Grundeiere i Kjøbenhavn om Forandring af Byggelovens § 35. Udvalget har ikke fundet Anledning til at tage dette Andragende under Behandling, saasom det er Udvalget bekendt, at der angaaende denne Sag er nedsat en Kommission, der har taget de kjøbenhavnske Byggeforshold under Overveielse og udarbejdet et Forslag om Forandringer deri. Til denne Kommission, hvortil Justitsministeriet har delegeret en Mand, vil dette Andragende jo naturligst være at henvisse. Udvalget har altsaa ikke fundet Anledning til at tage det videre under Behandling eller gjøre nogen Indstilling derom.

Formanden (Krabbe): Dette Spørgsmaal foreligger ikke til Forhandling.

Vagger: Det ærede Thing vil have set, at med Hensyn til Indstillingen under Nr. 6, som angaar Andragendet under Nr. 11 fra Vagger Johan August Hættel, tidligere af Ranum, nu af Kjøbenhavn, har, som den ærede Ordfører bemærkede, et Mindretal ikke deltaget i Indstillingen. Dette Mindretal bestaar af det ærede Medlem for Færøerne (Barentzen) og mig og jeg skal paa vore Vegne nærmere begrunde, hvorfor vi ikke have deltaget i denne Indstilling. Først og fremmest, maa det imidlertid være mig tilladt paa Mindretallets Vegne at fnytte nogle Bemærkninger til enkelte af de Andragender, hvormod Indstilling er gjort, idet jeg iøvrigt ligesom min ærede Meningsfælle fra Færøerne kan henholde

mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. Vi have været enige i at indstille de to Andragender under Nr. 1 og 3 angaaende Hjemstedsbevijer til Indvigningsministeren, og da vi have været enige med Flertallet i dette Resultat, skal jeg ikke her komme nærmere ind paa de forskellige Enkeltheder i den ærede Ordførers Udtalelser, angaaende hvilke jeg ikke er ganske enig med ham. Derimod maa jeg med Hensyn til Indstillingen under Nr. 2 paa Mindretallets Vegne udtrykkelig gjøre opmærksom paa, at vi kun have deltaget deri, fordi de Spørgsmaal, som ere Gjenstand for og staa i Forbindelse med det vedkommende Andragende, nemlig Andragendet under Nr. 4, forekomme os at være tilstrækkelig vigtige til at blive gjorte til Gjenstand for Kirke- og Undervisningsministerens Overveielse, uden at der dog i denne Hensynstilling for Mindretallets Vedkommende ligger nogenfømhelst Anbefaling af Sagen. Udvalget som saadant har altsaa forment, at der ikke var tilstrækkelig Grund til ikke at henvise Andragendet til Ministerens Overveielse; men for Mindretallets Vedkommende maa jeg udtrykkelig pointere, at Hensynstillingen ikke er sket med nogenfømhelst Anbefaling men blot som en Opfordring til Ministeren til at overveie Sagen. Jeg finder mig udtrykkelig foranlediget til at bemærke dette, fordi det er mig bekendt, hvad den ærede Ordfører ogsaa udtalte, at der er Medlemmer her i Salen, navnlig Medlemmer af Udvalget, som særlig interessere sig for dette Spørgsmaal, og som ønske at ledsage det med en Anbefaling. Derfor vil jeg tage den fornødne Reservation med Hensyn til, at Indstillingen for Mindretallets Vedkommende aldeles ikke betyder nogen Anbefaling. Vi have opfattet Forslaget saaledes, at et Udvalg, som er nedsat blot for enkelte Andragenders Skyld, ikke er det rette Sted til, og at der heller ikke i et saadant Udvalg er tilstrækkelig Leilighed til at gaa ind paa Spørgsmaal af det Omfang og af den Vigtighed, som aabenbart maa tillægges de Spørgsmaal, der omhandles i og staa i Forbindelse med det nævnte Andragende; men paa den anden Side have vi, som sagt, ikke fundet, at der var tilstrækkelig Grund til at modsætte os, at de gennem Andragendet foranledigede almindelige Spørgsmaal kom til Overveielse fra Ministerens Side. Dernæst kommer jeg til Indstillingen under Nr. 5, vedrørende Andragendet under Nr. 17 angaaende Dyrslægevæsenet. Der til skal jeg blot som en Fortættelse af, hvad den ærede Ordfører har udtalt, bemærke, at det forholder sig rigtigt, som af ham fremhævet, nemlig, at der eksisterer en Højesteretsdom af 4de Februar 1875 angaaende Udøvelse af Dyrslægepraxis. Denne Sag, som findes i Højesteretsstidenden for 1874—75, Pag. 593—95, angaar en Mand, som var tiltalt for ulovlig Dyrslægepraxis, og som blev anset dels med Straf dels af 100 Kr. for at have overtraadt Bestemmelsen i Forordning af